

чени. След тази случка Гълъб върлува дълго време около Стара планина с другарите си Русин войвода, Бакоя, Драгни Гешоолу, Велко и др. Безплодни са усилията на турска-та власт да го заловят. Девет години дружината на Гълъб обикаля из Стара планина. Чрез своя знаменосец Велко Гълъб войвода става учител на Георги Раковски, който описва подвигите на Гълъб в „Горски пътник“ и на него най-вече дължим познанията за Гълъб войвода. Чрез Велко Раковски говори за Гълъбовата дружина:

Стара планина усвоили бяхме
турчин не смееше да беснува,
племя кръвнишко там не търпяхми!
Наше са има още поменува!

Лятно време дружината е в гората и отмъщава на притеснителите, а зиме в цариградските дворове при верни ятаци.

След дълги години хайдутуване Гълъб войвода емигрира в Румъния.

ЖЕЛЮ (ЖЕЛЕЗ) ВОЙВОДА

... Димитър Злати думаше:
— Я иди, Злате, я иди
там горе в Чибук—Черкешли
Желю войовода извикай
Желю ми сербес българин
с негови верни момчета,
да си сабите наточат
и патрондаши напълнят...

Застанем ли на брега на Тундженския бряг край с. Желю войвода и се ослушаме в тихия ромон на нейните води, сякаш чуваме една легенда. Мълви я земята, реди я водата, разнасят я птиците, които летят високо и далеко. И неусетно се втурваме по нагорещените дери на едно време — бунтовно и славно, на един безсмъртен подвиг.

Желез (Желю) войвода е роден през 1810 г. в с. Черкеш-